

Relacja trzecia sędziego sprawozdawcy w sprawie alimentacyjnej Katarzyny Ośmiałowskiej

Or. Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. 29/200/1837 (d. WM 324), s. 783.

Edycja krytyczna: Mateusz Mataniak.

29 IV 1843

[s. 783]

Relacja trzecia

(Czytać dwie poprzednie do podkreślenia).

Replikując Ośmiałowska odpowiedziała na punkt nieprzyjmowalności skargi: iż jej żądanie alimentów dosięga nie jednego miesiąca, lecz czasu nieograniczonego. Sąd Wyższy wyrokiem de datto 10 października zeszłego roku punkt incydentalny Ośmiałowskiego, zastosowania w art. 18 Ustawy Konstytucyjnej nie mający, usunął, a w wyrokach poprzednich obrazę art. 268 i 1315 KC uznając, skasował je. Na tej drodze Ośmiałowska konkluduje to, co pierwiej, z żądaniem wyznaczenia alimentów w ilości 36 złp od daty skargi o separację, i zasądzenia kosztów. Ośmiałowski składając wykaz Urzędu Depozytowego świadczący, iż żona jego z szacunku kamienicy pod L. 347 odebrała 5176 złp 10 gr., i świadectwo Dyrekcji Policji dowodzące, iż żona jego sprzedają świec i mydła p. Kruczkowskiego zatrudnia się, pragnie odeprzeć żądanie alimentów żony, gdy tak znaczne posiadała fundusze, a mimo to sposób utrzymania ma w ręku. Ośmiałowska w replice przytacza, że fundusze z szacunku kamienicy pobrane zużył już sam mąż, już oboje w czasie wspólnego pożycia przez lat 10, a zatrudnienie się sprzedają świec jest właśnie na jej stronę pokładanym dowodem ubóstwa i potrzeby alimentów. Ośmiałowski w duplice zaprzecza prostego przytoczenia żony co do zużycia bądź przez siebie samego bądź przez wspólne pożycie funduszy pieniężnych, a świadectwem Dyrekcji Policji chce utwierdzić przekonanie o dostatecznym sposobie utrzymania się żony i o bez potrzebie alimentów.

(Czytać koniec relacji drugiej do podkreślenia drugiego).

Kraków, dnia 29 kwietnia 1843 r.

[Podpis] Rogalski.

[cytowane przepisy: Konstytucja WMK z 1833 r., art. 18; Kodeks Cywilny Napoleona, art. 268, 1315]

[hasła: alimenty, separacja, pożycie małżeńskie, skarga kasacyjna, świadectwo ubóstwa, Dyrekcja Policji]